

М и д т а т ъ.

А защо то не може да бжде?

С л ѣ п о в ъ.

Вие сте турчинъ, а тя е бжлгарка. . .

М и д т а т ъ.

А какво ще да стане отъ това? Нека тя да си бжде бжлгарка, а азъ турчинъ. Никой ѝ не казва да бжде туркиня.

С л ѣ п о в ъ.

Това не може да бжде. Азъ не давамъ да стане дѣтето ми туркиня. Грѣхота е.

М и д т а т ъ.

Каква грѣхота? Грѣхъ нѣма на тоя свѣтъ.

С л ѣ п о в ъ.

У васъ, у турците, нѣма; а у насъ, у бжлгарете, има.

М и д т а т ъ.

А нема̀ вашите бжлгаре не казватъ: „грѣхъ на орѣхъ, а душа на круша?“

С л ѣ п о в ъ.

Не е то така. Въ нашите книги е написано, че на тоя свѣтъ има голѣми грѣхове, и който направи голѣмъ грѣхъ, то него ще да сѣди богъ, и ще да го прати въ вѣчните мѣки.

М и д т а т ъ.

Сичките тие нѣща сж бабешки приказници. Остави ти бабичките и калугерете да расправятъ грѣховете; а